

[Indenrigsministeren]

dette er altså min umiddelbare reaktion på dem.

I øvrigt har vi jo også en særlig udligningsordning, når det drejer sig om statens støtte til indsatsen for langtidsledige, og det er måske den, der har fået fru Lone Dybkjær til at spørge, om det var noget tilsvarende, vi skulle indføre her. Vel, det vender vi tilbage til.

Hr. Chr. Christensen og andre har været inde på, at de i forbindelse med dette lovforslag endnu en gang vil advare imod tankerne om en, hvad skal man sige, uhammet og ukritisk kommunal produktion. Jeg vil lige sige for en ordens skyld, at dette lovforslag sætter ikke grænser. Det er ikke her, man fastsætter grænser for området for en eventuel kommunal produktion eller kommunal indsats for en forøget produktion i samarbejde med det private erhvervsliv. Det gør man i lovforslaget om jobskabelse. Man siger blot her, at pengene kan bruges til det formål inden for jobskabelseslovens rammer, og tager altså ikke stilling til grænsedragningen for den kommunale produktion.

Så spurgte hr. Hans Jørgen Holm, om jeg ville kommentere nogle kommunalpolitikeres udtalelser sammenholdt med, hvad arbejdsministeren har oplyst over for arbejdsmarkedsudvalget. Det er jeg ikke i stand til på stående fod.

Så vil jeg gøre en sidste bemærkning, og det er også en generel bemærkning. Der er flere, der forståeligt nok har interesseret sig for, hvordan det, at man nu her gerne vil have en større kommunal indsats, harmonerer med den almindelige opfordring til opbremsning og forsigtighed med hensyn til udgiftsforøgelser osv.

Ja, staten er jo selv i den samme situation. Staten vil på den ene side meget gerne begrænse stigningen i statens udgifter, og på den anden side vil den gerne gøre så stor en indsats som overhovedet forsvarligt, også for statens midler, for at få bl. a. ungdomsarbejdsløshedsproblemet løst. Det er altså ikke alene et kommunalt problem, det er også statens problem, det er samfundets fælles problem.

Jeg synes ikke, det er ulogisk – jeg synes tværtimod, det er logisk – på den ene side at sige: vær nu forsigtige på de traditionelle kommunale områder, vær nu forsigtige med at lade jeres udgifter stige, fordi det bl. a.

også giver en højere beskæftigelse. Husk på, at på et tidspunkt kommer der en anden situation, hvor det er klogt, at man ikke har fastsat sine udgifter højere, end en normal situation gør det rimeligt. Og så på den anden side at sige: vi har en ekstraordinær situation, der kræver ekstraordinære foranstaltninger; gør derfor, hvad I magter i den periode, den ekstraordinære beskæftigelsessituation foreligger. Jeg synes ikke, det er ulogisk. Jeg synes tværtimod, det er fornuftigt at holde både det korte sigt og det lange sigt op for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at der kan selvfølgelig være forskellige grunde til, at der er en relativt lav ledighed i en kommune. Det kan være skæbnens gunst, men det kan jo også være, fordi man har iværksat en lang række foranstaltninger, og da må man nok sige, at de beløb, man har været pligtig til at afsætte, kan ikke løse problemet fuldt ud i en lang række kommuner. Der skal noget ekstra til, det har vi også set af tallene, og det har kommunerne så også gjort. Men så er problemet bare igen, at kommunerne nu står i den situation, at de i forvejen har måttet skære ned på anlægsbudgetterne og er nået til lønningskontiene i de kommunale driftsbudgetter, fordi der snart ikke er flere serviceydelser, man kan beskære. Så skal man til at aflevere nogle af disse penge til en anden kommune, som meget vel kan trænge, det er ikke det, men man kan risikere at komme i den situation, at man må lade nogle af sine egne i stikken, og hvor har man så hjulpet? Ja, man har hjulpet i en anden kommune, men totalt har man ikke hjulpet, og det var det problem, jeg gerne ville rejse.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Holm (V):

Indenrigsministeren gjorde en hel del ud af det økonomiske og administrative medansvar for kommunerne, og det bør vel egentlig siges – ministeren var for så vidt også inde på det – at kommunerne har gjort en stor frivillig indsats, inden der overhovedet blev lavet en lovgivning, og de har hidtil ofret